

**SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO
HÀ TỈNH
ĐỀ CHÍNH THỨC**
(Đề thi có 02 trang)

**KỲ THI TUYỂN SINH VÀO LỚP 10 THPT
NĂM HỌC 2026 - 2027**
Môn thi: **NGŨ VĂN**
Thời gian làm bài: 120 phút

I. ĐỌC HIỂU (4,0 điểm)

Đọc văn bản:

LÂU ĐÀI BẰNG ÁNH SÁNG

(trích)

[Lược phần đầu: Hà có người chú ruột đi bộ đội về, bị thương hỏng hai mắt. Chú Hảo sống cùng gia đình và luôn quan tâm đến mọi việc của Hà.]

Một hôm đang ngồi vót nan - chú Hảo của tôi làm nghề mây tre đan và chủ thuộc loại khéo tay - bỗng chú dừng lại hỏi:

- Con Hà làm gì thế?

Sẵn con ảm ức, tôi gất:

- Cháu làm gì... thì việc gì đến chú nào?

- Cháu đang ngồi mơ mộng phải không? - Chú Hảo vẫn hỏi bằng giọng bình thường.

Trời ạ! Lại thế nữa! - Tôi muốn gào lên. - Ngay cả mơ mộng một tí cũng có người quý quã. Tuy nghĩ vậy, nhưng tôi đáp khẽ, cố giấu đi vẻ phật ý.

- Cháu có dám mơ gì đâu ạ? Ngủ cháu thì rồi làm được cái gì...

Chú Hảo vẫn vót nan thoăn thoắt, không có vẻ gì tự ái. Lát sau chú bảo:

- Biết mơ ước là tốt cháu ạ! Phải mơ ước mới dám làm việc lớn. Nhưng chú chỉ muốn nói, mơ mộng mà không có cơ sở thì chỉ là mơ mộng hão.

Tôi lẳng lặng bỏ đi, vừa bực vừa có phần kính nể chú. Đúng là tôi thường hay ngồi một mình mơ về rất nhiều điều xa vời. Lúc tôi thấy mình là nghệ sĩ ba-lê, diễn viên dạy thú, lúc tôi lại thấy mình là nhà văn nổi tiếng hay chí ít cũng là cầu thủ bóng chuyền... những giấc mơ của tôi cũng lộn xộn như góc học tập của tôi vậy. Chỉ có điều tôi ít để ý là sau mỗi lần tôi bày bừa bãi thì chính chú Hảo lại là người thu dọn. Riêng việc này không bao giờ chú ca thán. Về sau tôi mới biết chú đoán được ý nghĩ, ước mơ của tôi nhờ những dịp như thế.

Một hôm tôi ở trường về và tôi thấy chú Hảo đang ngồi ghi chép gì đó vào cuốn sổ chú vẫn cất tận đáy ba-lô cùng với nửa chiếc lược làm bằng xác máy bay. Những đồ vật bí ẩn ấy chú giữ gìn ghê lắm. Tôi nhón chân, rón rén lại gần rồi kiễng lên nhìn qua vai chú. Những dòng chữ, lạ thay cứ thẳng tắp tắp. Tôi đọc nhanh được một đoạn như sau: “M. ạ, mình vẫn cất giấu kĩ những giấc mơ của cậu. Hôm nay khi xếp lại bàn học cho đứa cháu gái, mình mừng không sao kể xiết khi phát hiện ra nó đang mơ giấc mơ mà cậu và mình đành bỏ dở. Mình hoàn toàn yên tâm rằng: Sự mất mát của bọn mình sẽ không uổng phí. Cứ yên nghĩ M. nhé!”

Trời ơi! Ngay cả giấc mơ của tôi cũng thành niềm vui của chú, một niềm vui không sao diễn tả được bằng lời. Nhưng... xem nào, tôi mơ gì nhỉ. Điều này sẽ chẳng bao giờ tôi nhớ ra nếu không có một hôm, khi tôi đang buồn bã một cách vô cớ thì chú Hảo đến cạnh tôi, đem theo một vật gì đó được trùm khăn kín. Chú bảo tôi: “Cháu thử mở ra xem”. Một “tòa lâu đài” lộng lẫy, vô cùng tinh xảo được tét công phu bằng bẹ ngô.

- Có đúng là giấc mơ của cháu không?

- Không phải, cháu không mơ tới lâu đài.

- Cháu nhìn lại xem. Nó mang hình một thư viện cơ đấy.

Tôi mở to mắt và lần này thì tôi không giấu được nỗi sung sướng.

Tôi ôm chầm lấy chú:

- Làm sao chú biết được điều cháu nghĩ. “Tòa lâu đài” này... Cháu hiểu rồi. - Nó là kho báu tri thức của nhân loại mà cháu đang nóng lòng muốn khám phá. Nó là hiện thân của ánh sáng!

- Chính thế. Và nó từng là ước mơ của chú. Chỉ có điều không phải ai cũng vào được nếu từ tấm bé...

Tôi ghen ngào muốn nói với chú rằng: “Cháu hiểu rồi”. Và ngay lúc ấy tôi đột nhiên khám phá thêm một bí mật lớn: “Có một thứ ánh sáng không nhìn thấy nhưng xuyên được qua tâm hồn con người. Chú Hảo của tôi là người có nhiều ánh sáng...”

(Tạ Duy Anh, Bức tranh của em gái tôi, NXB Hội Nhà văn, 2025, tr.91-93)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1. (0,5 điểm) Xác định ngôi kể trong văn bản.

Câu 2. (0,5 điểm) Chỉ ra lời dẫn trực tiếp trong đoạn văn: *Nhưng... xem nào, tôi mơ gì nhỉ. Điều này sẽ chẳng bao giờ tôi nhớ ra nếu không có một hôm, khi tôi đang buồn bã một cách vô cớ thì chú Hảo đến cạnh tôi, đem theo một vật gì đó được trùm khăn kín. Chú bảo tôi: “Cháu thử mở ra xem”.*

Câu 3. (1,0 điểm) Nhận xét về tâm trạng của nhân vật Hà sau khi được chú Hảo tặng “tòa lâu đài”.

Câu 4. (1,0 điểm) Em hiểu thế nào về ánh sáng mà Hà khám phá được trong phần kết của truyện: *“Có một thứ ánh sáng không nhìn thấy nhưng xuyên được qua tâm hồn con người. Chú Hảo của tôi là người có nhiều ánh sáng...”*?

Câu 5. (1,0 điểm) Em hãy nêu một thông điệp có ý nghĩa được gợi ra từ văn bản và lý giải.

II. VIẾT (6,0 điểm)

Câu 1. (2,0 điểm)

Viết đoạn văn nghị luận khoảng 200 chữ phân tích tình yêu thương của nhân vật chú Hảo dành cho Hà trong văn bản ở phần Đọc hiểu.

Câu 2. (4,0 điểm)

Lòng tốt là một trong những điều thiết yếu để cuộc sống chúng ta có ý nghĩa. Đó là khởi nguồn cho hạnh phúc và niềm vui vĩnh cửu.

Em hãy viết bài văn nghị luận khoảng 600 chữ trả lời câu hỏi: Cần làm gì để trao gửi lòng tốt trong cuộc sống?

-----HẾT-----

- Thí sinh không được sử dụng tài liệu.
- Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.

Họ và tên thí sinh: Số báo danh:

ĐÁP ÁN THAM KHẢO

Phần	Câu	
Đọc hiểu	Câu 1. (0,5 điểm)	Ngôi kể thứ nhất.
Đọc hiểu	Câu 2. (0,5 điểm)	Lời dẫn trực tiếp: Cháu thử mở ra xem
Đọc hiểu	Câu 3. (1,0 điểm)	Tâm trạng của nhân vật Hà khi nhận quà của chú Hảo: - Ngạc nhiên, xúc động và sung sướng khi nhận ra chú Hảo hiểu được ước mơ của mình. - Hà cảm nhận được sự yêu thương, quan tâm sâu sắc của chú. - Đồng thời, Hà trở nên ghen ngạo, cảm phục và thấu hiểu hơn về chú Hảo cũng như ý nghĩa của những ước mơ đẹp đẽ.
Đọc hiểu	Câu 4. (1,0 điểm)	<i>HS dựa trên văn bản đưa ra quan điểm cá nhân phù hợp.</i> “Ánh sáng” mà Hà khám phá được không phải ánh sáng nhìn thấy bằng mắt thường mà là: - Ánh sáng của tâm hồn, của tình yêu thương, lòng nhân hậu và niềm tin vào con người. - Đó còn là ánh sáng của tri thức, ước mơ và khát vọng sống đẹp. -
Đọc hiểu	Câu 5. (1,0 điểm)	<i>HS dựa trên văn bản đưa thông điệp và lí giải phù hợp.</i> Một số thông điệp được gợi ra từ văn bản: - Mỗi người cần biết trân trọng và theo đuổi ước mơ của mình. - Tri thức là ánh sáng soi đường cho con người. - ...
Viết	Câu 1. (2,0 điểm)	1. Mở đoạn: Giới thiệu chung vấn đề nghị luận 2. Thân đoạn a. Tình yêu thương của chú Hảo dành cho Hà: - Chú Hảo luôn quan tâm, thấu hiểu Hà: chú vẫn cảm nhận được tâm trạng, suy nghĩ và những ước mơ của Hà. Không phủ nhận ước mơ mà định hướng cho Hà biết sống thực

Phần	Câu	
		<p>tế và có mục tiêu.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tình yêu thương của chú âm thầm, sâu sắc: + Chú lặng lẽ dọn dẹp góc học tập cho Hà mà không than phiền. + Chú ghi lại niềm vui khi thấy Hà tiếp nối giấc mơ còn dang dở của mình và đồng đội. + Chú làm “tòa lâu đài” hình thư viện để khích lệ Hà yêu tri thức và nuôi dưỡng khát vọng đẹp. - Ý nghĩa của tình yêu thương ấy: + Giúp Hà trưởng thành trong suy nghĩ. + Giúp Hà hiểu giá trị của ước mơ, tri thức và lòng nhân hậu. <p>=> Chú Hào là người có tâm hồn đẹp, giàu nghị lực, luôn yêu thương, thấu hiểu và sống vì người khác.</p> <p>b. Nghệ thuật</p> <ul style="list-style-type: none"> - Miêu tả tâm lí tinh tế. - Xây dựng chi tiết giàu ý nghĩa biểu tượng. - Giọng kể chân thành, cảm động. - ... <p>3. Kết đoạn: Tổng kết vấn đề nghị luận</p>
Viết	Câu 2. (4,0 điểm)	<p>1. Mở bài: Giới thiệu vấn đề nghị luận</p> <p>2. Thân bài:</p> <p>a. Giải thích</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lòng tốt là sự thấu hiểu, đồng cảm, sẵn sàng giúp đỡ, sẻ chia với người khác mà không mưu cầu lợi ích hay sự đền đáp. Trao gửi lòng tốt là lan tỏa sự tử tế đến mọi người xung quanh. <p>b. Phân tích, chứng minh</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ý nghĩa của việc trao gửi lòng tốt: + Đối với người nhận: Giúp họ vượt qua nghịch cảnh, có thêm niềm tin vào con người và cuộc sống. + Đối với người trao: Tâm hồn thanh thản, tìm thấy ý nghĩa đích thực của cuộc sống. + Đối với xã hội: Lan tỏa năng lượng tích cực, thu hẹp khoảng cách giữa người với người, xây dựng một cộng đồng văn minh, nhân ái. - Cần làm gì để trao gửi lòng tốt? + Trao gửi từ những điều nhỏ bé nhất trong cuộc sống hằng ngày. + Sống biết yêu thương và cảm thông. + Lan tỏa những điều tích cực trong cuộc sống. + Trao gửi lòng tốt bằng sự tử tế và tôn trọng: Giúp đỡ phải xuất phát từ cái tâm trong sáng, không biến lòng tốt thành công cụ để “đánh bóng” tên tuổi. <p><i>HS lấy dẫn chứng minh họa phù hợp</i></p> <p>c. Mở rộng vấn đề</p> <ul style="list-style-type: none"> - Phê phán những người sống ích kỷ, thờ ơ, “vô cảm” trước nỗi đau của người khác. - Cảnh giác với những trường hợp lợi dụng lòng tốt của người khác để trục lợi cá nhân, hoặc ban phát lòng tốt một cách mù quáng, sai chỗ. <p>3. Kết bài: Tổng kết vấn đề nghị luận</p>

LỜI GIẢI THAM KHẢO

I. ĐỌC HIỂU

Câu 1. Xác định ngôi kể trong văn bản.

Văn bản được kể theo **ngôi thứ nhất**.

Người kể chuyện xưng “tôi”, trực tiếp kể lại những suy nghĩ, cảm xúc và kỉ niệm của mình với chú Hảo. Nhân vật “tôi” trong văn bản chính là **Hà**.

Trả lời:

Văn bản được kể theo **ngôi thứ nhất**, người kể chuyện xưng “tôi”.

Câu 2. Chỉ ra lời dẫn trực tiếp trong đoạn văn.

Đoạn văn có câu:

Chú bảo tôi: “Cháu thử mở ra xem”.

Lời dẫn trực tiếp là phần lời nói của nhân vật được đặt trong dấu ngoặc kép.

Trả lời:

Lời dẫn trực tiếp là: **“Cháu thử mở ra xem”.**

Câu 3. Nhận xét về tâm trạng của nhân vật Hà sau khi được chú Hảo tặng “tòa lâu đài”.

Sau khi được chú Hảo tặng “tòa lâu đài”, Hà có sự chuyển biến rất rõ trong tâm trạng.

Trước hết, Hà **ngạc nhiên** vì không hiểu tại sao chú Hảo lại biết được điều mình từng mơ ước. Ban đầu, Hà còn khẳng định: *“Không phải, cháu không mơ tới lâu đài”*. Nhưng khi chú Hảo gợi ý đó là hình một thư viện, Hà hiểu ra ý nghĩa thật sự của món quà.

Sau đó, Hà cảm thấy **sung sướng, xúc động và hạnh phúc**. Chi tiết *“Tôi mở to mắt và lần này thì tôi không giấu được nỗi sung sướng”* cho thấy niềm vui của Hà rất lớn. Em nhận ra chú Hảo đã âm thầm quan tâm, thấu hiểu và nâng niu ước mơ của mình.

Cuối cùng, Hà còn **nghẹn ngào, biết ơn và cảm phục chú Hảo**. Món quà không chỉ là một đồ vật đẹp mà còn là biểu hiện của tình yêu thương sâu sắc, giúp Hà nhận ra tâm hồn trong sáng, giàu yêu thương của chú.

Trả lời:

Sau khi được chú Hảo tặng “tòa lâu đài”, Hà rất ngạc nhiên, sung sướng, xúc động và hạnh phúc. Em bất ngờ vì chú Hảo hiểu được ước mơ sâu kín của mình. Qua món quà ấy, Hà cảm nhận được tình yêu thương, sự quan tâm âm thầm và tấm lòng nhân hậu của chú Hảo dành cho mình.

Câu 4. Em hiểu thế nào về ánh sáng mà Hà khám phá được trong phần kết của truyện?

Câu văn: *“Có một thứ ánh sáng không nhìn thấy nhưng xuyên được qua tâm hồn con người. Chú Hảo của tôi là người có nhiều ánh sáng...”* mang ý nghĩa biểu tượng sâu sắc.

Ở đây, “ánh sáng” không phải là ánh sáng vật lí nhìn thấy bằng mắt. Bởi chú Hảo là người đã bị thương, hỏng hai mắt, không còn nhìn thấy ánh sáng bên ngoài. Tuy nhiên, chú lại có một thứ ánh sáng khác quý giá hơn, đó là **ánh sáng của tâm hồn**.

Ánh sáng ấy là **tình yêu thương, lòng nhân hậu, sự thấu hiểu, niềm tin và khát vọng sống đẹp**. Chú Hảo quan tâm đến Hà, âm thầm dọn dẹp góc học tập cho Hà, nhận ra ước mơ của Hà và tự tay làm “tòa lâu đài” hình thư viện để khơi dậy niềm yêu thích tri thức trong cháu.

Qua đó, Hà nhận ra rằng một con người dù không còn đôi mắt sáng vẫn có thể có một tâm hồn sáng đẹp.

Ánh sáng từ tâm hồn chú Hảo đã soi chiếu, cảm hóa và làm đẹp tâm hồn Hà.

Trả lời:

“Ánh sáng” mà Hà khám phá được là ánh sáng của tình yêu thương, lòng nhân hậu, sự thấu hiểu và niềm tin vào những điều tốt đẹp. Đó không phải ánh sáng nhìn thấy bằng mắt mà là ánh sáng cảm nhận bằng tâm hồn. Chú Hảo tuy mất đi ánh sáng đôi mắt nhưng tâm hồn chú rất sáng, giàu yêu thương, biết trân trọng và nâng đỡ ước mơ của Hà.

Câu 5. Nêu một thông điệp có ý nghĩa được gợi ra từ văn bản và lý giải.

Có thể rút ra nhiều thông điệp từ văn bản. Một thông điệp tiêu biểu là: **Hãy biết yêu thương, quan tâm và trân trọng ước mơ của người khác.**

Trong văn bản, chú Hảo không chỉ chăm sóc Hà bằng những việc làm thường ngày mà còn âm thầm quan sát, thấu hiểu những suy nghĩ, ước mơ của cháu. Chú không chê cười những giấc mơ còn lộn xộn, non nớt của Hà. Ngược lại, chú trân trọng và tìm cách giúp Hà nhận ra giá trị của ước mơ đúng đắn.

Thông điệp này có ý nghĩa bởi trong cuộc sống, sự quan tâm chân thành có thể đem lại niềm vui, niềm tin và động lực cho người khác. Khi biết nâng niu ước mơ của nhau, con người sẽ sống nhân hậu hơn, biết cố gắng vươn tới những điều tốt đẹp hơn.

Trả lời:

Thông điệp có ý nghĩa được gợi ra từ văn bản là: **Cần biết yêu thương, quan tâm và trân trọng ước mơ**

của người khác. Bởi sự quan tâm chân thành có thể giúp con người được tiếp thêm niềm tin, động lực và cảm nhận được vẻ đẹp của cuộc sống. Nhờ tình yêu thương của chú Hảo, Hà đã hiểu hơn về ước mơ, về tri thức và về vẻ đẹp trong tâm hồn con người.

II. VIẾT

Câu 1. Viết đoạn văn khoảng 200 chữ phân tích tình yêu thương của chú Hảo dành cho Hà.

Bài làm tham khảo

Trong văn bản *Lâu đài bằng ánh sáng*, nhân vật chú Hảo hiện lên là người có tình yêu thương sâu sắc, âm thầm dành cho Hà. Chú Hảo là người lính bị thương, hỏng hai mắt nhưng tâm hồn chú lại vô cùng sáng đẹp. Tình yêu thương của chú trước hết thể hiện ở sự quan tâm đến những việc nhỏ bé trong cuộc sống của Hà. Chú luôn để ý đến cháu, biết Hà hay ngồi mơ mộng, biết cả góc học tập bừa bộn của Hà và lặng lẽ thu dọn mà không hề than phiền. Đặc biệt, chú còn thấu hiểu và trân trọng ước mơ của Hà. Khi biết Hà mơ về một thư viện, chú đã tự tay làm một “tòa lâu đài” tinh xảo bằng bẹ ngô để tặng cháu. Món quà ấy không chỉ đẹp ở hình thức mà còn chứa đựng tình thương, sự động viên và niềm tin chú dành cho Hà. Chú muốn khơi dậy trong cháu khát vọng học tập, khám phá kho báu tri thức của nhân loại. Qua tình yêu thương ấy, chú Hảo hiện lên là người nhân hậu, giàu đức hi sinh. Dù không còn nhìn thấy ánh sáng bên ngoài, chú vẫn có một tâm hồn chan chứa ánh sáng yêu thương.

Câu 2. Viết bài văn nghị luận khoảng 600 chữ trả lời câu hỏi: Cần làm gì để trao gửi lòng tốt trong cuộc sống?

Bài làm tham khảo

Trong cuộc sống, con người không chỉ cần cơm ăn, áo mặc, tri thức hay tiền bạc mà còn cần tình yêu thương và lòng tốt. Lòng tốt là một trong những điều làm cho cuộc sống trở nên có ý nghĩa hơn. Khi biết trao gửi lòng tốt, con người đem đến cho nhau niềm vui, sự sẻ chia và hạnh phúc. Vì vậy, mỗi chúng ta cần biết cách trao gửi lòng tốt trong cuộc sống hằng ngày.

Lòng tốt là tình cảm đẹp xuất phát từ sự yêu thương, nhân hậu và mong muốn đem lại điều tốt đẹp cho người khác. Người có lòng tốt biết quan tâm, cảm thông, chia sẻ, giúp đỡ mọi người bằng thái độ chân thành, không tính toán thiệt hơn. Lòng tốt không nhất thiết phải là những việc làm lớn lao. Đôi khi, nó bắt đầu từ một lời hỏi han, một hành động giúp đỡ nhỏ bé, một sự nhường nhịn hay một ánh mắt cảm thông.

Trước hết, để trao gửi lòng tốt, mỗi người cần biết quan tâm và lắng nghe người khác. Trong cuộc sống, ai cũng có những niềm vui, nỗi buồn, khó khăn riêng. Nếu ta biết lắng nghe, biết đặt mình vào hoàn cảnh của người khác, ta sẽ dễ dàng cảm thông và chia sẻ hơn. Một lời động viên đúng lúc có thể giúp người đang buồn có thêm nghị lực; một sự quan tâm chân thành có thể làm ấm lòng người đang cô đơn.

Bên cạnh đó, lòng tốt cần được thể hiện bằng những hành động cụ thể. Chúng ta có thể giúp đỡ bạn bè trong học tập, phụ giúp cha mẹ công việc gia đình, nhường ghế cho người già, giúp người gặp khó khăn, tham gia các hoạt động thiện nguyện phù hợp với khả năng của mình. Những việc làm ấy tuy nhỏ nhưng nếu được thực hiện bằng tấm lòng chân thành thì đều có giá trị. Lòng tốt chỉ thật sự có ý nghĩa khi nó không dừng lại ở suy nghĩ mà trở thành hành động.

Ngoài ra, trao gửi lòng tốt còn là biết sống bao dung, vị tha và không vô cảm trước nỗi đau của người khác. Trong cuộc sống, không phải ai cũng hoàn hảo. Ai cũng có thể mắc lỗi hoặc gặp thất bại. Một người có lòng tốt sẽ không vội vàng phán xét, chế giễu hay làm tổn thương người khác. Trái lại, họ biết cảm thông, góp ý chân thành và tạo cơ hội để người khác sửa sai. Sự bao dung ấy giúp con người gần nhau hơn và làm cho cuộc sống bớt khắc nghiệt.

Tuy nhiên, lòng tốt cũng cần được trao gửi một cách đúng đắn. Tốt bụng không có nghĩa là mù quáng, dễ dãi hay để người khác lợi dụng. Khi giúp đỡ ai đó, ta cần tỉnh táo để sự giúp đỡ của mình thực sự đem lại điều tích cực. Lòng tốt phải đi cùng sự hiểu biết, chân thành và trách nhiệm. Đồng thời, ta cũng cần phê phán lối sống ích kỷ, thờ ơ, vô cảm trước khó khăn của người khác, bởi sự vô cảm có thể làm cho cuộc sống trở nên lạnh lẽo và thiếu tình người.

Lòng tốt có sức lan tỏa mạnh mẽ. Khi một người làm việc tốt, họ không chỉ giúp đỡ người khác mà còn gieo vào cuộc đời niềm tin và hi vọng. Người nhận được lòng tốt có thể tiếp tục trao đi lòng tốt cho những người xung quanh. Cứ như vậy, những điều tử tế sẽ được nhân lên, góp phần xây dựng một xã hội nhân ái, văn minh và hạnh phúc hơn.

Là học sinh, chúng ta có thể rèn luyện lòng tốt từ những việc nhỏ mỗi ngày: lễ phép với ông bà, cha mẹ, thầy cô; hòa nhã với bạn bè; giúp đỡ người yếu thế; không nói lời làm tổn thương người khác; biết chia sẻ với

những hoàn cảnh khó khăn. Khi sống tử tế, ta không chỉ đem lại niềm vui cho người khác mà còn làm cho chính tâm hồn mình trở nên đẹp hơn.

Tóm lại, trao gửi lòng tốt là điều cần thiết để cuộc sống có ý nghĩa. Lòng tốt không ở đâu xa mà bắt đầu từ chính suy nghĩ, lời nói và hành động hằng ngày của mỗi người. Hãy sống nhân hậu, biết yêu thương và sẻ chia, bởi khi ta trao đi lòng tốt, ta cũng đang góp phần thắp lên ánh sáng cho cuộc đời.